

รายงานผลการปฏิบัติงาน

การส่งเสริมความปลอดภัยสถานศึกษาด้านการใช้รถใช้ถนน

Safe School, Safe Road

โรงเรียนอุ่นใจ ถนนปลอดภัย

เขตโรงเรียน
ระวังเด็กข้ามถนน

โรงเรียนบ้านดินทองเปาว์

สวมหมวกนิรภัย
ทุกครั้ง

คาดเข็มขัด
นิรภัย

ไม่ขับเร็ว
เกินกำหนด

ไม่ใช้โทรศัพท์
ขณะขับรถ

หยุดรถ
ให้คนข้ามทางม้าลาย

มีวินัยจราจร
เคารพกฎ

จัดทำโดย

นายอับดุลอาสิกรี หะยีชาเดร์

ครู

โรงเรียนบ้านดินทองเปาว์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 1

คำนำ

รายงานผลการปฏิบัติงานการส่งเสริมความปลอดภัยสถานศึกษาด้านการใช้รถใช้ถนนของโรงเรียนบ้านต้นหยงเปาว์ ตำบลท่ากำชำ อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต ๑ จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอผลการดำเนินงานกิจกรรมด้านการส่งเสริมความปลอดภัยสถานศึกษาด้านการใช้รถใช้ถนนที่มุ่งสร้างความปลอดภัยให้กับนักเรียน ครู และบุคลากรในชีวิตประจำวันและการเดินทางสู่โรงเรียน กิจกรรมนี้เน้นการเสริมสร้างความรู้ วินัยจราจร และวัฒนธรรมความปลอดภัยบนถนน รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมรอบโรงเรียนให้เอื้อต่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ ผลการดำเนินงานในรายงานฉบับนี้จะช่วยให้โรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถประเมินความสำเร็จ ปรับปรุง และต่อยอดมาตรการด้านความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

อับดุลอาสิฮี หะยีชาเดร์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑.ความเป็นมาและสำคัญ หรือแรงบันดาลใจในการพัฒนาผลการปฏิบัติงาน	๔
๒. กระบวนการดำเนินงาน	๕
๓. ผลลัพธ์การดำเนินการ	๙
๔ ความยั่งยืนและการขยายผล	๑๓
๕. ข้อเสนอแนะในการนำผลการปฏิบัติงานไปใช้	๑๔
- ประมวลภาพกิจกรรม	๑๖
- เอกสารอ้างอิง	๒๐

โครงการ Safe School, Safe Road : โรงเรียนอุ่นใจ ถนนปลอดภัย

๑.ความเป็นมาและสำคัญ หรือแรงบันดาลใจในการพัฒนาผลการปฏิบัติงาน

ปัญหาอุบัติเหตุทางถนนยังคงเป็นสาเหตุสำคัญที่สร้างความสูญเสียแก่สังคมไทย ทั้งในด้านชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งถือเป็นกลุ่มเปราะบางและมีอัตราการบาดเจ็บสูงจากการสัญจรไป-กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, ๒๕๖๖) ปัจจัยเสี่ยงที่พบได้บ่อย ได้แก่ การขาดวินัยจราจร การไม่สวมหมวกกันน็อก การข้ามถนนในจุดที่ไม่ปลอดภัย และสภาพแวดล้อมการจราจรรอบสถานศึกษาที่มีความหนาแน่นสูง โดยเฉพาะช่วงเวลาเร่งด่วนเช้าและหลังเลิกเรียน (กรมการขนส่งทางบก, ๒๕๖๕) สอดคล้องกับองค์การอนามัยโลก (WHO, ๒๐๒๓) รายงานว่าการเสริมสร้างความรู้และวินัยจราจรตั้งแต่วัยเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการลดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ., ๒๕๖๕) ที่ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาเป็น “พื้นที่ปลอดภัย” (Safe Zone) ผ่านกิจกรรมและมาตรการเชิงป้องกันอย่างต่อเนื่อง

โรงเรียนบ้านต้นหยงหยงเปาว์ตั้งอยู่ในบริบทของชุมชนที่ติดกับทะเล มีถนนคับแคบที่เป็นเส้นทางสัญจรร่วมกันระหว่างรถยนต์ รถจักรยานยนต์ และจักรยาน รวมทั้งคนเดินเท้า ส่งผลให้การจราจรมีความหนาแน่นและเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ โดยเฉพาะจุดหน้าโรงเรียนที่มีการจอดรับ-ส่งนักเรียน ซึ่งบางครั้งไม่มีการจัดระเบียบที่ชัดเจน เพิ่มความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของนักเรียนและผู้ใช้ถนนอื่นๆ

จากบริบทดังกล่าว สถานศึกษาจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนาโครงการ “Safe School, Safe Road : โรงเรียนอุ่นใจ ถนนปลอดภัย” โดยมีแรงบันดาลใจจากความมุ่งมั่นที่จะสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เกิดขึ้นทั้งในโรงเรียนและชุมชน เพื่อให้ทุกการเดินทางของนักเรียน ครู และบุคลากรเป็นการเดินทางที่ปลอดภัย ลดจำนวนอุบัติเหตุ และยกระดับคุณภาพชีวิตของเยาวชนในระยะยาวสถานศึกษาในฐานะองค์กรที่มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของนักเรียน จึงตระหนักถึงความจำเป็นในการส่งเสริมความรู้ ทักษะซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและแนวทางการสร้าง “สถานศึกษาปลอดภัยโดยมีหลักการอิสลามเป็นพื้นฐาน คือ “ไม่เป็นภัยหรืออันตรายต่อตนเอง และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น” (รายงานโดยอับดุลมาญะฮ์, ๒๓๔๑) อันสะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัยในสังคม

๒. จุดประสงค์

- ๒.๑ เพื่อเสริมสร้างความรู้และทักษะด้านความปลอดภัยทางถนนให้กับนักเรียน ครู และบุคลากร
- ๒.๒ เพื่อสร้างวินัยจราจรและสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เป็นวิถีชีวิตของทุกคนในสถานศึกษา
- ๒.๓ เพื่อลดความเสี่ยงและจำนวนการเกิดอุบัติเหตุทางถนนบริเวณโรงเรียนและชุมชน
- ๒.๔ เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนน

๓. เป้าหมาย

เชิงปริมาณ

๑. นักเรียน ครู และบุคลากรไม่น้อยกว่า ๙๐% เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยทางถนน

๒. จำนวนการเกิดอุบัติเหตุทางถนนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนลดลงอย่างน้อย ๕๐% ภายในปีการศึกษา

เชิงคุณภาพ

๑. นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และวินัยจราจรที่ถูกต้อง สามารถปฏิบัติตามหลักการ "ไม่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น"

๒. นักเรียนและบุคลากรมีวินัยจราจรและตระหนักถึงความปลอดภัยมากขึ้น

๓. เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียนและขยายสู่ชุมชน

๒. กระบวนการดำเนินงาน

๒.๑ การออกแบบขั้นตอนการปฏิบัติงาน

โรงเรียนบ้านต้นหยงเปาว์ ได้ดำเนินโครงการ “Safe School, Safe Road : โรงเรียนอุ่นใจ ถนนปลอดภัย” โดยใช้รูปแบบ SELAMAT MODEL เป็นแนวทางการปฏิบัติงานการส่งเสริมความปลอดภัยสถานศึกษาด้านการจราจรใช้ถนนที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและการสร้างความตระหนักรู้สามารถลดความเสี่ยงจากอุบัติเหตุทางถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

S – Safety Policy (นโยบายความปลอดภัย)

สถานศึกษาดำเนินการจัดทำประกาศนโยบายความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และบรรจุไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนงานประจำปี เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรง เช่น ครูประจำโครงการความปลอดภัย เพื่อทำหน้าที่วางแผน ควบคุม กำกับติดตาม และขับเคลื่อนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ โรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการสื่อสารนโยบายความปลอดภัยให้ครอบคลุมและทั่วถึง โดยเผยแพร่ทั้งภายในสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียน ครู และบุคลากรทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย และสื่อสารผ่านช่องทางผู้ปกครองและชุมชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกันในมาตรการและแนวปฏิบัติ จนสามารถสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนที่มั่นคงและยั่งยืนได้ในระดับโรงเรียนและชุมชนโดยรอบ

E – Education & Awareness (การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก)

โรงเรียนให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนน โดยบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับกฎจราจรและการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยไว้ในรายวิชาต่างๆ ทุกวิชารวมทั้งจัดทำหน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมเสริมที่เน้นทักษะการปฏิบัติจริง เช่น การข้ามถนนอย่างถูกวิธี การสวมหมวกนิรภัย และการคาดเข็มขัดนิรภัยอย่างถูกต้อง นอกจากการเรียนการสอนในห้องเรียน โรงเรียนยังจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ Safe School, Safe Road : โรงเรียนอุ่นใจ ถนนปลอดภัย โดยเชิญเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาเป็นวิทยากร เพื่อให้นักเรียนและครูได้รับความรู้และประสบการณ์ตรง พร้อมทั้งจัดกิจกรรมรณรงค์อย่างต่อเนื่อง เช่น วันซบซบปลอดภัย ควบคู่กับการผลิตสื่อประชาสัมพันธ์โดยนักเรียนเอง ไม่ว่าจะเป็นแผ่นพับ ป้ายรณรงค์ หรือคลิปวิดีโอสั้น เพื่อสร้างการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเกิดความภาคภูมิใจ อีกทั้ง โรงเรียนยังได้ส่งเสริมบทบาทของนักเรียนในฐานะ “อาสาจราจรน้อย” เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยทางถนนทั้งภายในและรอบสถานศึกษา ขณะเดียวกันก็มีการสื่อสารเผยแพร่ความรู้ด้านความปลอดภัยผ่านระบบเสียงตามสายของโรงเรียน กลุ่มไลน์ผู้ปกครอง และสื่อสังคมออนไลน์ของโรงเรียน เพื่อให้เกิดการรับรู้ที่กว้างขวางและครอบคลุมไปถึงชุมชน

L – Law Enforcement & Regulation (การบังคับใช้กฎระเบียบ)

โรงเรียนได้ดำเนินการบังคับใช้กฎระเบียบด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างเคร่งครัด โดยกำหนดมาตรการควบคุมการใช้รถใช้ถนนภายในและรอบบริเวณโรงเรียนอย่างชัดเจน เช่น การกำหนดเส้นทางเข้า-ออก การจัดพื้นที่จอดรถ การกำหนดจุดรับ-ส่งนักเรียนที่ปลอดภัย และการใช้ทางม้าลายหรือสัญลักษณ์จราจรที่เหมาะสม เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น นอกจากนี้ ยังได้มีการตรวจสอบและติดตามพฤติกรรมของนักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองที่นำรถมาใช้ภายในโรงเรียน โดยเฉพาะการสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย และการขับขี่ด้วยความเร็วที่เหมาะสม หากพบการกระทำที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ โรงเรียนจะดำเนินการตักเตือน พูดคุยทำความเข้าใจกับผู้กระทำผิด และรายงานต่อผู้ปกครองเพื่อร่วมกันแก้ไขพฤติกรรม ในส่วนของความร่วมมือ โรงเรียนได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลความปลอดภัยหน้าโรงเรียน โดยมีการจัดเวรยามและเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านการจราจรในช่วงเวลาเข้า-ออกโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งยังมีการทบทวนกฎระเบียบและมาตรการทุกปี เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของสถานศึกษา

จากการดำเนินงานดังกล่าว พบว่า นักเรียน ครู และผู้ปกครองมีความตระหนักรู้และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎระเบียบมากขึ้น เห็นได้จากจำนวนการสวมหมวกนิรภัยและการใช้เข็มขัดนิรภัยที่เพิ่มขึ้น รวมถึงสถิติการเกิดอุบัติเหตุในและรอบโรงเรียนที่ลดลงอย่างชัดเจน ส่งผลให้การใช้รถใช้ถนนในโรงเรียนมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น และสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยสำหรับทุกคนในชุมชนการศึกษา

A – Area & Infrastructure Safety (พื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานปลอดภัย)

โรงเรียนได้ดำเนินการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานภายในและรอบบริเวณโรงเรียนเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดทำจุดรับ-ส่งนักเรียนที่เป็นระเบียบ มีการจัดทำทางม้าลายและติดตั้งป้ายสัญญาณจราจรในบริเวณหน้าโรงเรียนเพื่อให้ผู้ขับขี่ตระหนักและชะลอความเร็ว รวมทั้งจัดทำเส้นทางเดินเท้าที่ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนสามารถเดินเข้า-ออกโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้ปรับปรุงพื้นที่จอดรถจักรยานและรถจักรยานยนต์ให้เป็นสัดส่วน แยกออกจากพื้นที่จอดรถยนต์เพื่อป้องกันการชนหรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น พร้อมทั้งจัดทำป้ายบอกทาง ป้ายเตือนเขตโรงเรียน และเครื่องหมายจราจรต่างๆ ให้ครอบคลุมและมองเห็นได้ชัดเจนในทุกมุมที่สำคัญ อีกทั้งยังได้ติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) ในจุดเสี่ยงและประตูทางเข้า-ออก เพื่อช่วยในการเฝ้าระวังและเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลความปลอดภัย โรงเรียนยังให้ความสำคัญกับการจัดภูมิทัศน์บริเวณรอบโรงเรียน เช่น การตัดแต่งกิ่งไม้ การจัดการพื้นที่ว่างและสิ่งกีดขวาง เพื่อไม่ให้บดบังทัศนวิสัยของผู้ขับขี่ รวมถึงมีการติดตั้งไฟส่องสว่างในพื้นที่เสี่ยง โดยเฉพาะบริเวณถนนหน้าโรงเรียนและทางเดินที่นักเรียนใช้ประจำในช่วงเช้าและเย็น

จากการดำเนินงานดังกล่าว ส่งผลให้สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความเป็นระเบียบและปลอดภัยมากขึ้น นักเรียนสามารถเดินทางเข้า-ออกโรงเรียนได้อย่างมั่นใจ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรต่างเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงเชิงบวก โดยเฉพาะอัตราการเกิดอุบัติเหตุในพื้นที่โรงเรียนที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนถึงประสิทธิภาพของการจัดการพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อความปลอดภัยของทุกคน

M – Monitoring & Evaluation (ติดตามและประเมินผล)

โรงเรียนได้ดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างเป็นระบบ โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนทั้งด้านพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง ตลอดจนผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง เช่น อัตราการสวมหมวกนิรภัย อัตราการใช้เข็มขัดนิรภัย และจำนวนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในและรอบโรงเรียน ซึ่งมีการเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นรายเดือนและรายภาคเรียน นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้จัดทำแบบสอบถามและแบบสังเกตพฤติกรรมเพื่อตรวจสอบระดับความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎจราจรของนักเรียน รวมทั้งได้จัดทำ การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อมาตรการด้านความปลอดภัย เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างแท้จริง

ในด้านการมีส่วนร่วม โรงเรียนมีการประชุมสรุปผลกับคณะครูและผู้ปกครองเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูล และข้อเสนอแนะไปปรับปรุงมาตรการ รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลการติดตามกับหน่วยงานภายนอก เช่น ตำรวจจราจร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงร่วมกัน และเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหา

จากผลการติดตามและประเมินผล พบว่าพฤติกรรมของนักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เช่น มีการสวมหมวกนิรภัยมากขึ้น การข้ามถนนบริเวณหน้าโรงเรียนมีระเบียบมากขึ้น และอัตราการเกิดอุบัติเหตุรอบโรงเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งผลการประเมินความพึงพอใจยังสะท้อนว่านักเรียนและผู้ปกครองเห็นถึงความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้นและมีความมั่นใจมากขึ้นในการเดินทางมาโรงเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ และสามารถพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนได้ในระยะยาว

A – Assistance & Partnership (ความร่วมมือและการสนับสนุน)

โรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ในการส่งเสริมความปลอดภัยทางถนน โดยได้ประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เช่น ตำรวจจราจร โรงพยาบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานความปลอดภัยทางถนน เพื่อร่วมกันจัดกิจกรรมอบรม สาธิต และรณรงค์ให้ความรู้แก่นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรและอุปกรณ์จากภาคีเครือข่าย อาทิ หมวกนิรภัย เสื้อสะท้อนแสง ป้ายสัญญาณจราจร และสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อใช้ในการรณรงค์และเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านความปลอดภัย อีกทั้งยังได้ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครจราจรน้อย (School Traffic Volunteer) โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและครูเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำ ในด้านการมีส่วนร่วม โรงเรียนได้เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วม ในการกำหนดมาตรการความปลอดภัยหน้าโรงเรียน เช่น การจัดเวรยาม การจัดการพื้นที่จอดรถ และการอำนวยความสะดวกด้านการจราจรช่วงเวลาเข้า-ออกโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

จากผลการดำเนินงาน พบว่าการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ รวมถึงผู้ปกครองและชุมชน ทำให้การขับเคลื่อนมาตรการด้านความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียนมีความเข้มแข็งมากขึ้น นักเรียนได้รับทั้งความรู้และการฝึกปฏิบัติจริง ขณะที่ผู้ปกครองและชุมชนมีความมั่นใจและพร้อมร่วมมือในการดูแลความปลอดภัยของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

T – Training & Simulation (การฝึกปฏิบัติและจำลองสถานการณ์)

โรงเรียนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติและการจำลองสถานการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อให้นักเรียน ครู และผู้ปกครองเกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีการจัดกิจกรรมอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการข้ามถนนอย่างปลอดภัย การสวมหมวกนิรภัยอย่างถูกวิธี และการใช้เข็มขัดนิรภัย รวมถึงการเรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนเมื่อเกิดอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้จัดทำกิจกรรมจำลองสถานการณ์เสมือนจริง (Simulation) เช่น การขับขี่ปลอดภัยในพื้นที่จำลอง การฝึกซ้อมการข้ามถนนตามสัญญาณไฟ การฝึกการอพยพและ

การช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุ โดยมีครูพี่เลี้ยงและเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรเป็นผู้กำกับดูแล เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงและมีความตระหนักรู้มากขึ้นต่อการใช้ถนนอย่างระมัดระวัง อีกทั้ง โรงเรียนยังได้ฝึกซ้อมร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน เช่น การซ้อมเส้นทางมารับ-ส่งนักเรียน การจัดระเบียบการจราจรช่วงเวลาเช้า-ออกโรงเรียน และการจัดทำจุดปลอดภัย (Safety Zone) ซึ่งช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างโรงเรียน ครอบครัว และชุมชน

จากผลการดำเนินงาน พบว่านักเรียนมีทักษะและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยทางถนนที่ดีขึ้น สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องในสถานการณ์จริง ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการฝึกปฏิบัติร่วมกับโรงเรียน และชุมชนมีความตื่นตัวในการดูแลความปลอดภัยมากขึ้น ส่งผลให้บรรยากาศรอบโรงเรียนมีความปลอดภัยและเป็นระเบียบมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

๓. ผลลัพธ์การดำเนินการ

S – Safety Policy (นโยบายความปลอดภัย)

จากการจัดทำนโยบายความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนและบรรจุไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนงานประจำปี รวมถึงการกำหนดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและการสื่อสารนโยบายอย่างทั่วถึง ทั้งภายในโรงเรียนและไปยังผู้ปกครอง ส่งผลให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับกรอบแนวทางความปลอดภัยและแนวปฏิบัติที่ชัดเจน

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่

- นักเรียน ครู และบุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย และปฏิบัติตามกฎระเบียบที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ

- การมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโครงการความปลอดภัย ทำให้การดำเนินงานเป็นระบบ มีการติดตามและขับเคลื่อนมาตรการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

- ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการสนับสนุนมาตรการความปลอดภัยหน้าโรงเรียน ส่งผลให้เกิดความร่วมมือเชิงบวกและการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

การดำเนินงานตามนโยบายความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างกรอบการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ปลูกฝังความตระหนักและวัฒนธรรมความปลอดภัยให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืนในสถานศึกษา และลดความเสี่ยงของอุบัติเหตุในและรอบบริเวณโรงเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

E – Education & Awareness (การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก)

จากการดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนน โรงเรียนสามารถสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มนักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่นักเรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยบนท้องถนน เช่น การข้ามถนนอย่างถูกวิธี การสวมหมวกนิรภัย และการคาดเข็มขัดนิรภัยอย่างสม่ำเสมอ

นักเรียนเกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์และสื่อสารความปลอดภัย เช่น การเป็นอาสาสมัครน้อย การสร้างสื่อรณรงค์ และการเผยแพร่ความรู้แก่เพื่อนนักเรียน

จากการดำเนินกิจกรรมการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัยทางถนน โรงเรียนสามารถสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยทางถนนในกลุ่มนักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองได้อย่างเป็นรูปธรรม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- นักเรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยบนท้องถนน เช่น การข้ามถนนอย่างถูกวิธี การสวมหมวกนิรภัย และการคาดเข็มขัดนิรภัยอย่างสม่ำเสมอ

- นักเรียนเกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้อื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมรณรงค์และสื่อสารความปลอดภัย เช่น การเป็นอาสาสมัครน้อย การสร้างสื่อรณรงค์ และการเผยแพร่ความรู้แก่เพื่อนนักเรียน

- ครูและบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจและสามารถถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ถูกต้องให้กับนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

- ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัย ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

- ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองสะท้อนให้เห็นถึงความมั่นใจและความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นต่อความปลอดภัยในโรงเรียน

การดำเนินงานด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการปลูกฝังความตระหนักด้านความปลอดภัยทางถนน ส่งเสริมพฤติกรรมที่ปลอดภัย และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างยั่งยืนในสถานศึกษาและชุมชนโดยรอบ

L – Law Enforcement & Regulation (การบังคับใช้กฎระเบียบ)

จากการดำเนินการบังคับใช้กฎระเบียบด้านความปลอดภัยทางถนน โรงเรียนสามารถสร้างความตระหนักและร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎจราจรทั้งภายในและรอบบริเวณโรงเรียนได้อย่างชัดเจน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- นักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัย เช่น การสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย การขับขี่ด้วยความเร็วที่เหมาะสม และการใช้เส้นทางเข้า-ออกโรงเรียนอย่างปลอดภัย

- การมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโครงการความปลอดภัยและการร่วมมือกับตำรวจจราจร ทำให้การควบคุม กำกับ และตรวจสอบพฤติกรรมเป็นไปอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

- จำนวนการละเมิดกฎระเบียบ เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัยหรือขับขี่เร็วเกินกำหนด ลดลงอย่างเห็นได้ชัด

- ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการสนับสนุนและเฝ้าระวังพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของนักเรียน ทำให้เกิดความร่วมมือที่ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

- สภาพแวดล้อมรอบโรงเรียนมีความปลอดภัยมากขึ้น สามารถลดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่มั่นคงและปลอดภัย

การบังคับใช้กฎระเบียบด้านความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างระเบียบวินัยและความรับผิดชอบด้านความปลอดภัย ส่งผลให้พฤติกรรมของทุกฝ่ายสอดคล้องกับมาตรการความปลอดภัยและลดความเสี่ยงของอุบัติเหตุได้อย่างเป็นรูปธรรม

A – Area & Infrastructure Safety (พื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานปลอดภัย)

จากการปรับปรุงและพัฒนาพื้นที่รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานภายในและรอบบริเวณโรงเรียน โรงเรียนสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองได้อย่างชัดเจน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- นักเรียนสามารถเดินทางเข้า-ออกโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย จุดรับ-ส่งนักเรียน และเส้นทางเดินเท้าที่ชัดเจนและเป็นระเบียบ

- การจัดสรรพื้นที่จอดรถจักรยานและรถจักรยานยนต์แยกออกจากรถยนต์ และการติดตั้งป้ายสัญญาณจราจร ทำให้ลดความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยในการจราจรภายในโรงเรียน

- การติดตั้งไฟส่องสว่างและกล้องวงจรปิดในจุดเสี่ยง รวมถึงการจัดภูมิทัศน์ให้มองเห็นได้ชัดเจน ช่วยให้การเฝ้าระวังและการดูแลความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

- ครู บุคลากร และผู้ปกครองมีความมั่นใจในการดูแลนักเรียนและการใช้พื้นที่โรงเรียนมากขึ้น

- สถิติการเกิดอุบัติเหตุในและรอบบริเวณโรงเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงความปลอดภัยที่เพิ่มขึ้นและการจัดการพื้นที่ที่เหมาะสม

การดำเนินงานด้านพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานปลอดภัยสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ลดความเสี่ยงอุบัติเหตุ และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่มั่นคงสำหรับทุกคนในสถานศึกษาและชุมชนโดยรอบ

M – Monitoring & Evaluation (ติดตามและประเมินผล)

จากการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนน โรงเรียนสามารถตรวจสอบและปรับปรุงมาตรการต่างๆ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- มีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ตัวชี้วัดด้านพฤติกรรมการใช้รถใช้ถนนของนักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ เช่น อัตราการสวมหมวกนิรภัย การคาดเข็มขัดนิรภัย และจำนวนอุบัติเหตุในและรอบบริเวณโรงเรียน

- การจัดทำแบบสอบถามและประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อมาตรการความปลอดภัย ทำให้โรงเรียนสามารถรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงกิจกรรมและมาตรการได้ตรงตามความต้องการ

- ครูและเจ้าหน้าที่มีข้อมูลเพียงพอในการวิเคราะห์ผลและวางแผนปรับปรุงกิจกรรมความปลอดภัย ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

- ผลการติดตามและประเมินพบว่าพฤติกรรมด้านความปลอดภัยของนักเรียนดีขึ้น มีการปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างสม่ำเสมอ และอัตราการเกิดอุบัติเหตุลดลงอย่างชัดเจน

- การประเมินอย่างสม่ำเสมอช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้ปกครองและชุมชนว่าโรงเรียนมี มาตรการควบคุมและดูแลความปลอดภัยของนักเรียนอย่างจริงจัง

การดำเนินงานด้านการติดตามและประเมินผลสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างระบบ ฝึกระวังและปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การส่งเสริมความปลอดภัยทาง ถนนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

A – Assistance & Partnership (ความร่วมมือและการสนับสนุน)

จากการสร้างความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน โรงเรียนสามารถดำเนิน มาตรการความปลอดภัยทางถนนได้อย่างเข้มแข็งและต่อเนื่อง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- โรงเรียนได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก เช่น ตำรวจจราจร โรงพยาบาล องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานความปลอดภัยทางถนน ในการจัดกิจกรรมอบรม สาธิต และ รมรงค์ให้ความรู้แก่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง

- โรงเรียนได้รับการสนับสนุนด้านทรัพยากรและอุปกรณ์ เช่น หมวกนิรภัย เสื้อสะท้อนแสง ป้ายสัญญาณจราจร และสื่อประชาสัมพันธ์ ทำให้กิจกรรมความปลอดภัยมีความครบถ้วนและมี ประสิทธิภาพมากขึ้น

- นักเรียนมีส่วนร่วมเป็นอาสาสมัครน้อย (School Traffic Volunteer) ส่งเสริมการเรียนรู้ และจิตสำนึกด้านความปลอดภัยผ่านการฝึกปฏิบัติจริง

- ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและมาตรการความปลอดภัยหน้าโรงเรียน เช่น การจัดเวรยาม การจัดการพื้นที่จอดรถ และการอำนวยความสะดวกด้านการจราจร ส่งผลให้เกิดความ ร่วมมืออย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

- ผลจากความร่วมมือและการสนับสนุน ทำให้มาตรการความปลอดภัยของโรงเรียนมีความ เข้มแข็ง นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนมีความมั่นใจมากขึ้นต่อการใช้พื้นที่รอบโรงเรียน และเกิด สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อการเรียนรู้

การดำเนินงานด้านความร่วมมือและการสนับสนุนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้าง เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็ง ส่งเสริมการปฏิบัติด้านความปลอดภัยทางถนนอย่างต่อเนื่อง และ สร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยที่ยั่งยืนในโรงเรียนและชุมชนโดยรอบ

T – Training & Simulation (การฝึกปฏิบัติและจำลองสถานการณ์)

จากการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติและจำลองสถานการณ์ด้านความปลอดภัยทางถนน โรงเรียนสามารถสร้างทักษะและจิตสำนึกด้านความปลอดภัยแก่นักเรียน ครู และผู้ปกครองได้อย่าง ชัดเจน ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้แก่

- นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยบนท้องถนน เช่น การข้ามถนนอย่างถูกวิธี การสวมหมวกนิรภัย และการใช้เข็มขัดนิรภัยอย่างถูกต้อง

- นักเรียนสามารถนำความรู้จากการฝึกปฏิบัติและการจำลองสถานการณ์ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้พฤติกรรมด้านความปลอดภัยดีขึ้นอย่างชัดเจน

- ครูและผู้ปกครองมีความรู้และทักษะในการดูแลและชี้แนะนักเรียนอย่างถูกต้อง ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน

- การฝึกซ้อมเส้นทางรับ-ส่งนักเรียนและการจำลองเหตุการณ์ฉุกเฉิน ช่วยลดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุและเพิ่มความมั่นใจในการเดินทางมาโรงเรียนของนักเรียนและผู้ปกครอง

- ผลการติดตามพบว่านักเรียนมีความตระหนักถึงความปลอดภัยทางถนนมากขึ้น สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง และผู้ปกครองมีความมั่นใจในความปลอดภัยของบุตรหลาน

การดำเนินงานด้านการฝึกปฏิบัติและจำลองสถานการณ์สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการพัฒนาทักษะและสร้างจิตสำนึกด้านความปลอดภัย ส่งผลให้การส่งเสริมความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๔. ความยั่งยืนและการขยายผล

การดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนในโรงเรียนไม่เพียงมุ่งเน้นผลลัพธ์ระยะสั้น แต่เน้นการสร้างความยั่งยืนในหลายมิติ ทั้งด้านพฤติกรรมของนักเรียน ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และชุมชน รวมถึงด้านระบบการบริหารจัดการมาตรการความปลอดภัยและโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีรายละเอียดแนวทางการดำเนินงานดังนี้

๔.๑ การบูรณาการเป็นนโยบายและมาตรฐานของโรงเรียน

- ผลการดำเนินงานและมาตรการด้านความปลอดภัยถูกนำมาจัดทำเป็น **นโยบายความปลอดภัยทางถนนของโรงเรียน** อย่างเป็นทางการ เพื่อให้ทุกฝ่ายในโรงเรียนรับทราบและปฏิบัติตามอย่างชัดเจน

- กำหนดบทบาทและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโครงการความปลอดภัย เช่น ครูประจำโครงการ นักเรียนอาสาสมัครจราจร และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม

- จัดทำคู่มือแนวปฏิบัติและคู่มืออบรมสำหรับครู นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

๔.๒ การจัดกิจกรรมความปลอดภัยต่อเนื่องและหลากหลาย

- จัดกิจกรรมให้ความรู้ด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งการบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การจำลองสถานการณ์ และกิจกรรมรณรงค์ในรูปแบบต่างๆ เช่น การแข่งขันประกวดโปสเตอร์จราจร การฝึกซ้อมเส้นทางรับ-ส่งนักเรียน และการสาธิตการช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อเกิดอุบัติเหตุ

- ใช้กิจกรรมเหล่านี้เป็นกลไกสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัย ให้ฝังลึกในพฤติกรรมของนักเรียน ครู และผู้ปกครองอย่างเป็นระบบ

๔.๓ การติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

- โรงเรียนจัดทำระบบติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ เช่น การเก็บข้อมูลอุบัติเหตุ การสำรวจพฤติกรรม การปฏิบัติตามกฎจราจร และการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง

- ผลการประเมินใช้เป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงมาตรการและวางแผนกิจกรรมใหม่ ให้ตรงกับความต้องการและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

- มีการประชุมสรุปผลเป็นระยะ ทั้งคณะครู ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่หน่วยงานภายนอก เพื่อสร้างความรับผิดชอบร่วมและการปรับปรุงมาตรการอย่างต่อเนื่อง

๔.๔ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือและสนับสนุนจากภาคีเครือข่าย

- โรงเรียนเชื่อมโยงความร่วมมือกับ หน่วยงานภายนอก เช่น ตำรวจจราจร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงพยาบาล และหน่วยงานด้านความปลอดภัยทางถนน เพื่อร่วมสนับสนุนทรัพยากร อุปกรณ์ และองค์ความรู้

- ส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทเป็นอาสาสมัครจราจรน้อย (School Traffic Volunteer) และมีผู้ปกครองร่วมสังเกตและดูแลความปลอดภัยในการเดินทาง

- การมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครองทำให้เกิด ความร่วมมือเชิงบวก และสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

๔.๕ การขยายผลในระดับกลุ่มโรงเรียนและเครือข่าย

- นำผลการดำเนินงานและมาตรการที่ประสบผลสำเร็จของโรงเรียนต้นแบบไปเป็น แนวทางและมาตรฐานของโรงเรียนอื่น ในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันหรือในเครือข่าย

- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และฝึกอบรมครูผู้รับผิดชอบด้านความปลอดภัยจากหลายโรงเรียน เพื่อขยายแนวทางที่มีประสิทธิภาพและสร้างมาตรฐานร่วม

- ผลการดำเนินงานสามารถใช้เป็น ต้นแบบในการกำหนดนโยบายความปลอดภัยของกลุ่มโรงเรียน ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติที่สอดคล้องและต่อเนื่องในระดับเครือข่าย แนวทางความยั่งยืนและการขยายผลนี้ ทำให้โรงเรียนสามารถสร้าง วัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนอย่างยั่งยืน และสร้างมาตรฐานที่สามารถขยายผลไปยังกลุ่มโรงเรียนอื่นๆ ได้อย่างเป็นระบบ ช่วยลดความเสี่ยงของอุบัติเหตุ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนอย่างแท้จริง

๕. ข้อเสนอแนะในการนำผลการปฏิบัติงานไปใช้

๕.๑ บูรณาการผลการดำเนินงานเป็นนโยบายและแผนประจำปีของโรงเรียน

- ควรนำผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางถนนมาบรรจุเป็นนโยบายอย่างเป็นทางการ และบูรณาการเข้ากับแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและแผนงานประจำปี เพื่อให้ทุกฝ่ายในโรงเรียนรับทราบและปฏิบัติตามอย่างต่อเนื่อง

๕.๒ จัดกิจกรรมความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องและหลากหลาย

- ควรจัดกิจกรรมให้ความรู้ การฝึกปฏิบัติ และการจำลองสถานการณ์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างทักษะและจิตสำนึกด้านความปลอดภัยของนักเรียน ครู และผู้ปกครอง

- แนะนำให้มีการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมตามผลการประเมินและข้อเสนอแนะของนักเรียน ผู้ปกครอง และครู เพื่อให้กิจกรรมตรงกับความต้องการและสภาพแวดล้อมปัจจุบัน

๕.๓ สร้างระบบติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

- โรงเรียนควรจัดทำระบบติดตามและประเมินผล เช่น การเก็บข้อมูลอุบัติเหตุ การสำรวจพฤติกรรม การปฏิบัติตามกฎจราจร และการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครอง

- ใช้ผลการติดตามเป็นฐานข้อมูลในการปรับปรุงมาตรการและวางแผนกิจกรรมในปีต่อไป

๕.๔ เสริมสร้างความร่วมมือและสนับสนุนจากภาคีเครือข่าย

- โรงเรียนควรสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น ตำรวจจราจร โรงพยาบาลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และชุมชน เพื่อสนับสนุนทั้งด้านทรัพยากร ความรู้ และกิจกรรม

- ส่งเสริมให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมเป็นอาสาสมัครด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างความตระหนักและวัฒนธรรมความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

๕.๖ ขยายผลไปสู่กลุ่มโรงเรียนหรือเครือข่าย

- ควรเผยแพร่ผลการดำเนินงานและแนวทางปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จให้โรงเรียนอื่นในเครือข่ายหรือกลุ่มโรงเรียน เพื่อสร้างมาตรฐานร่วมและสามารถนำไปปรับใช้ได้

- จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรืออบรมครูผู้รับผิดชอบจากหลายโรงเรียน เพื่อขยายแนวทางและสร้างความยั่งยืนของกิจกรรมด้านความปลอดภัย

๕.๗ การปรับปรุงและพัฒนาต่อเนื่อง

- แนะนำให้โรงเรียนปรับปรุงมาตรการและกิจกรรมตามผลประเมินและสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น ปรับปรุงพื้นที่เสี่ยง ติดตั้งสัญญาณจราจรใหม่ หรือปรับปรุงเส้นทางรับ-ส่งนักเรียน

- สร้างกลไกให้เกิดการทบทวนและปรับปรุงนโยบายและกิจกรรมทุกปี เพื่อให้การดำเนินงานมีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและชุมชน

การนำผลการปฏิบัติงานไปใช้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง จะช่วยให้โรงเรียนสามารถสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนที่ยั่งยืน ลดความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุ และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนได้อย่างแท้จริง

ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

ประมวลภาพกิจกรรม

เอกสารอ้างอิง

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (๒๕๖๖). รายงานสถานการณ์อุบัติเหตุทางถนนในประเทศไทย.

กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.

กรมการขนส่งทางบก. (๒๕๖๕). สถิติการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุในกลุ่มเยาวชน.

กรุงเทพฯ: กระทรวงคมนาคม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (๒๕๖๕). แนวทางการสร้างสถานศึกษาปลอดภัย.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

World Health Organization. (๒๐๒๓). Global status report on road safety. Geneva:

WHO.

